

[Dahlgaard.]

overfor os, og hvis Marked har saa stor Betydning for os, viser jo aabenlyst det uforsvarlige i en Politik af denne Art, og jeg tror heller ikke, at nogen nogen Sinde vil tage Ansvar for det.

Det andet Forhold, der er kommet frem under Forhandlingerne, er berørt af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup. Det er Oplysningerne om Toldbyrden, der herefter kan siges at andrage for Husmands- og Gaardmandsfamiliers Forbrug fra 70 til 122 Kr. om Aaret. Man maa her erindre, at i disse Beløb er der set bort fra den Toldbyrde, der hviler paa Driftsmidler, der anvendes i Bedriften, og der er selvfølgelig endvidere set bort fra de store indenlandske Afgifter, der hviler paa Forbruget. Jeg tror, disse Oplysninger giver os alle en lille Mindelse om, hvad den indirekte Beskatning betyder for Befolkningen og for Erhvervslivet. Man anfører Gang paa Gang fra baade Venstre og det konservative Parti her i Tinget den lammende Virkning af den direkte Beskatning, som i Virkeligheden drejer sig om smaa Beløb i Sammenligning med dem, der er Tale om ved den indirekte Beskatning. Jeg tror, man skulde tænke paa, hvorledes denne indirekte Beskatning med de langt, langt større Beløb som Helhed for Befolkningen er medvirkende til at gøre Livet dyrere at leve her i Landet, medvirkende til at opretholde det højere Prisniveau, medvirkende til derigennem at nedsætte Befolkningens Købeevne, derigennem medvirkende til at formindske Omsætningen og Produktionen, saaledes at man utvivlsomt maa sige, at den indirekte Beskatning med den Højde, den i Øjeblikket har her i Danmark, er en afgørende Hindring for, at Erhvervslivet igen kan komme i Sving. Herom tier man Gang paa Gang i de to ærede Partier for at kunne gennemføre Skattnedsættelser for dem, der mindst har dem nødvendig, og Skattnedsættelser, der har den mindst mulige erhvervsmæssige Betydning.

I Anledning af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Drachmann fremsatte om disse Beregninger fra det statistiske Departement, vil jeg gerne sige, at naar det ærede Medlem mente, at saadanne Beregninger altid maatte blive „nationaløkonomisk Falskneri“, forekommer det mig, at det ærede Medlem og hans Parti burde have taget et andet Standpunkt til disse Spørgsmaal i Udvalget. Man maa erindre, at naar disse Oplysninger er kommet til at foreligge for Udvalget, da er det, fordi

det ærede Medlem Hr. Pürschel og det ærede Medlem Hr. Drachmann har ønsket at faa dem frem, men naar Oplysningerne derefter giver et for de Herrer højest uventet Resultat, saa negligerer man dem, saa siger man, at de ikke har nogen Betydning, og at det Resultat, man kommer til, er „Falskneri“.

De Forhandlinger, der har været ført i Udvalget, har endvidere vist en Ting til. De har vist, at det konservative Parti ingen Interesse har haft for Spørgsmaalet om gennem Nedsættelse af de nuværende Toldsatser at opnaa Fordele for dansk Eksport. Naar det ærede Medlem Hr. Drachmann taler om gennem Toldforhandlinger at opnaa Fordele overfor Udlandet, kan det ærede Medlem og hans Parti altid kun tænke sig saadanne Forhandlinger ført paa Grundlag af Toldforhøjelser fra dansk Side, men man har aldrig Interesse for at opnaa Fordele gennem Toldnedsættelser. Og her vil jeg gerne minde om, at den højtærede Statsminister og den højtærede Finansminister dog overfor Udvalget har givet Udtryk for, at der er Mulighed for at anvende de gældende høje Toldsatser i vor Toldlov som Forhandlingsobjekter overfor Udlandet. Men det ærede Medlem Hr. Drachmann har ikke haft mindste Interesse derfor, og det kunde dog ellers godt gøres nødvendig overfor den højtærede Regering, for saa vidt det jo er bekendt, at den højtærede Statsminister, forinden han blev Statsminister, var overordentlig bekymret for de danske Eksportvilkkaar for Kød og Kvæg og angreb Udenrigsministeren i det socialdemokratiske Ministerium meget stærkt, fordi han ikke gik ind i Forhandlinger om Nedsættelse af Industritoldsatser her i Landet for derved at opnaa Fordele for den danske Landbrugseksport, men siden den højtærede Statsminister er blevet Chef for Regeringen, er hans Interesse paa dette Omraade fuldkommen bortvejret. Jeg gad vidst, hvad den højtærede Statsministers Vælgere i Sønderjylland siger derom, naar man erindrer, hvorledes han talte fra Møde til Møde i Sønderjylland om, at den socialdemokratiske Udenrigsminister fuldkommen forsømte at udnytte de Muligheder, der her forelaa, medens det nu er en Kendsgerning, at den højtærede Statsminister selv overhovedet ikke har rørt en Finger i denne Forbindelse, siden han blev Chef for den nuværende Regering. Men altsaa, for dette har heller ikke det ærede Medlem Hr. Drachmann haft nogen som helst Interesse. Enhver Forhandling med Udlandet om Opnaaelse